

УДК 712-1:796.694

РІЗНОВИДИ СКЕЙТ-ПАРКІВ

Студ. С. В. Прокопенко, гр. БДл-15
наук. керівник доц. Д. Ю. Косенко

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою є класифікація скейт-парків. Для цього скейт-парки розглядаються за різними критеріями.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження виступають скейт-парки, а предметом – їх основні технічні і функціональні властивості, за якими їх розподіляють до однієї чи іншої групи.

Методи та засоби дослідження. Під час виконання роботи використано метод аналізу та систематизації інформації, отриманої через дослідження фахових публікацій та інтернет-джерел.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Складена класифікація допоможе ландшафтним дизайнерам та архітекторам виділяти відмінні риси скейт-парків різного типу, може бути використана в розробці методичних рекомендацій та нормативних документів для проектування.

Результати дослідження. Скейт-парк (англ. Skatepark) – це спеціально влаштований та обладнаний майданчик для людей, що займаються екстремальними видами спорту, такими як скейтбординг, стрітборд, агресив верт, агресив стріт, велосипеди ВМХ, самокат, велосипеди МТВ [1, с. 9].

Існує багато типів скейт-парків, які можна класифікувати за різними ознаками та критеріями, зокрема: розмір, вид спорту, стиль їзди, тип власності, матеріал і конструкція будівництва, об'ємно-просторова композиція [1, с. 9].

1. Скейт-парки за розміром:

1.1. Скейт-парки типу «точка» (англ. skate dot) – найменший тип скейт-парків, що являє собою невелику перешкоду, яка, зазвичай, уже існує у муніципальному районі – тротуар або певний виступ. Скейт-парк такого типу призначено для трьох-п'яти користувачів, але кататись можна лише по одному [2, с. 4].

1.2. Скейт-парк «пляма» (англ. skate spot) – більші за «скейт-точки», їх площа становить 230÷460 м². Це «хаф-пайп» або «боул», чи кілька вуличних перешкод, які скейтер використовує послідовно за один пробіг. Таким скейт-парком користуються від п'яти до восьми скейтерів, але кататись можна лише по одному [2, с. 4].

1.3. Мікрорайонний скейт-парк (англ. neighbourhood skatepark) – більшість скейт-парків належать до цього типу. Розмір становить 500÷1000м². Включає широкий спектр структурних елементів. Територія парку облаштована сміттевими баками, фонтанчиками з питною водою, місцями для відпочинку. Кількість користувачів становить десятки людей, з яких до шести осіб можуть кататися одночасно [2, с. 5].

1.4. Районний скейт-парк (англ. regional skatepark) – найбільші з усіх типів. Їх розмір становить від 2300 м² і більше. Містить різноманітні перехідні та вуличні елементи. Такі скейт-парки підходять для проведення спеціальних заходів і розробляються надійними компаніями із досвідом будівництва скейт-парку.

2. За видом спорту:

2.1. Скейт-парк для катання на скейтборді та роликів ковзанах – найбільш поширений тип парку невеликого розміру, що містить велику кількість перил та граней.

2.2. ВМХ-парк – призначений для катання на велосипедах ВМХ і роликів ковзанах. Для нього характерні великі розміри елементів парку та велика кількість елементів із радіусами.

2.3. Дьорт – майданчик переважно із земляних трамплінів, що призначений для катання на велосипедах ВМХ та МТВ, іноді маунтінбордах [1, с. 10].

3. Залежно від стилю їзди виділяють:

3.1. Скейт-парк «чаша» (англ. bowl park або transition park) – складається із басейнів, вигнуті стіни яких дозволяють їхати вперед і назад. [2, с. 7].

3.2. Сучасний вуличний парк (англ. street plaza park) – результат прагнення створити місце, не схоже на традиційний скейт-парк, поєднуючи вуличні елементи із вкрапленнями різних матеріалів, невеликих озелених ділянок.

3.3. «Потоковий» скейт-парк (англ. flow) – також відомий як гібридний, де поєднуються вуличні елементи і «перехідні» форми [2, с. 8]. Часто має певні новаторські перешкоди. Скейтер може здійснити лиш один поштовх і проїхати більшість перешкод за один хід. Траєкторії руху таких парків зазвичай кругові або 8-подібні, чим подібні до треків для BMX велосипедів. [3, с. 4].

4. За типом власності:

4.1. Приватні – за користування стягується оплата, як правило облаштовують у приміщеннях із високими стелями (наприклад, колишні складські приміщення).

4.2. Комунальні – як правило, безкоштовні та розташовані просто неба. [2, с. 9].

5. За матеріалом скейт-парки поділяються на такі групи:

5.1. Бетонні скейт-парки (рідше асфальтовані) – всі елементи виконуються із ґрунту, як формувального матеріалу, і бетону, шар якого слугує покриттям.

5.2. Дерев'яні скейт-парки – всі конструкції такого парку виконуються із дерева та фанери. Такі парки, як правило, облаштовуються на попередньо асфальтованих майданчиках.

5.3. Металеві скейт-парки із дерев'яним покриттям – несучі конструкції виготовлені із металу та покриті фанерою. Такі парки можуть бути розбірними.

5.4. Металеві скейт-парки або із металевим покриттям – найменш функціональні парки через слизьке листове залізо, яким покриті елементи парку [1, с. 11].

6. За об'ємно-просторовим рішенням скейт-парки поділяють на:

6.1. Відкриті скейт-парки (Out Door) – будуються на спеціально відведених майданчиках під відкритим небом. Застосовуються всі конструкції парків. Найчастіше будують на окраїнах міста, іноді у дворах чи у комплексі спортивних споруд. У холодних регіонах діють лише у теплі періоди року.

6.2. Закриті (криті) скейт-парки (In Door) – облаштовуються у приміщеннях площею не менше 100 м² (мінімальний розмір міні-рампи) і висотою приміщень не менше 4 м.

6.3. Частково криті парки – облаштовують під мостами і шляхопроводами, де майданчик захищений від атмосферних опадів [1, с. 11].

Висновки. Отже, у результаті дослідження було здійснено класифікацію скейт-парків за такими критеріями як: розмір, вид спорту, стиль їзди, тип власності, матеріал і конструкція будівництва, відкритість, тобто об'ємно-просторова композиція

Ключові слова. Скейт-парк, проектування, класифікація, скейтбординг

ЛІТЕРАТУРА

1. Крушельницький, Р. (2013). Типологические аспекты проектирования скейт-парков. Вестник ЮУрГУ, серия Строительство и архитектура, 13(1), 9–11.

2. Daskalov, T. (2015). Concrete Skateparks. Design and construction of a skateboarding recreational facility (Bachelor's thesis in Construction Engineering, Håme University Of Applied Sciences). Джерело:

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/98780/Teodor_Thesis_2015_final.pdf

3. Poirier, D. (2008). Skate parks: a guide for landscape architects and planners (Thesis in Master of Landscape Architecture, Kansas State University). Джерело: <https://core.ac.uk/download/pdf/5165001.pdf>